

Мусієнко Н., Мирончук Н.М. Педагогічні інновації у вищих навчальних закладах // // Модернізація вищої освіти в Україні та за кордоном : збірник наукових праць / за заг. ред. д.п.н., проф. С. С. Вітвицької, к.п.н., доц. Н. М. Мирончук. – Житомир: Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2014. – С. 81-83.

*Наталія Мусієнко, магістрант ННІ філол. та журналіст.;
Н.М. Мирончук, канд. пед. наук, доцент
(Житомирський державний університет імені Івана Франка)*

Педагогічні інновації у вищих навчальних закладах

Сучасна система вищої освіти в Україні переживає епоху активного реформування, що, в свою чергу, визначає нові пріоритети та завдання вищої школи, серед яких – організація якісно нового рівня підготовки молодого покоління в оволодінні майбутньою професією.

Сьогодні для вищих навчальних закладів характерним є перехід від підготовки викладачів, здатних до передачі певних професійних знань і формування конкретних умінь і навичок, до підготовки викладачів-інноваторів, які здатні навчити студентську молодь самостійно вчитися, пізнавати, досліджувати, критично мислити, ставити цілі, шукати шляхи їх реалізації, передбачати наслідки своїх дій. Вирішити це завдання можна шляхом інноваційної освіти, широким упровадженням інноваційних педагогічних технологій.

Проблему освітніх та педагогічних інновацій досліджувало багато науковців. Найбільш ґрунтовними є праці Н. Бібік, Л. Ващенко, Л. Даниленко, С. Полякова, О. Попової, В. Сластьоніна та інших.

Метою статті є дослідження змісту поняття "інновація" та процесу упровадження педагогічних інновацій у навчально-виховний процес ВНЗ.

"Інновація" (лат. *in* – в, *novus* – новий) – трактується як нововведення. У науковій літературі словом "нововведення" позначаються як цілеспрямовані зміни, які вносять у середовище втілення нові стабільні елементи (новації), що викликають перехід системи з одного стану в інший [3].

Отже, поняття "інновація" означає нововведення, новизну, зміни, інновація як засіб і *процес* передбачає введення чогось нового. Стосовно педагогічного процесу інновація означає введення нового у цілі, зміст, методи і форми навчання і виховання, організацію спільної діяльності викладача і студентів. Інновація є суттєвим діяльним елементом розвитку освіти взагалі, реалізації конкретних завдань у навчально-виховному процесі. Інновації відображаються в тенденціях накопичення і видозміни ініціатив і нововведень в освітньому просторі; спричиняють певні зміни у сфері освіти.

Педагогічна інноватика полягає у постійному пошуку й упровадженні нових максимально ефективних технологій навчання і виховання, результатом яких має бути формування високоадаптованої до змінних умов, активної,

діяльної, творчої особистості, яка вміє аналізувати, долати будь-які труднощі, бо вона ще в юному віці з допомогою вчителя пізнала, створила себе, навчилася володіти собою. Орієнтація на нове, пошук і впровадження нового не є самоціллю педагогічної інноватики. Передусім вона спрямована на забезпечення адекватності навчально-виховного процесу і його результатів вимогам суспільства. А в динамічно змінюваному соціумі це спонукатиме до постійного оновлення змісту і форм навчання та виховання, максимально уважного і водночас критичного ставлення до всього нового. Для педагогічної інноватики вихідними є поняття "нове", "нововведення", "інновація", "новизна", "інноваційний освітній процес", "інноваційна діяльність".

Педагогічні інновації – це результат творчого пошуку оригінальних, нестандартних вирішень різноманітних педагогічних проблем. Прямим продуктом творчого пошуку можуть бути нові навчальні технології, оригінальні виховні ідеї, форми та методи виховання, нестандартні підходи в управлінні. Побічним продуктом інновацій як процесу творчої діяльності є зростання педагогічної майстерності вчителя і керівника, рівня його культури, мислення та світогляду. Тобто творчий пошук та реалізація інновацій ведуть до новоутворення у цілісній педагогічній системі [2].

Сьогодні у практиці вищої школи ефективно функціонують такі інноваційні технології навчання: інформаційні, проектні, інтерактивні, тренінгові, ігрові та інші [4].

Модернізація системи вищої освіти в Україні характеризується поєднанням традицій, що склалися у вітчизняній вищій школі, з новими ідеями, що пов'язані із входженням України у європейський та світовий освітній простір. Для системи університетської освіти характерні сучасні інноваційні тенденції: орієнтація на європейські та світові освітні стандарти, розвиток багаторівневої освітньої системи, потужне збагачення ВНЗ сучасними інформаційними технологіями, широке включення в систему Інтернет, розвиток інноваційних технологій навчання, створення університетських комплексів, поширення дослідницько-експериментальної роботи з апробації нових навчальних планів, створення авторських підручників, посібників, навчального забезпечення, розробка освітніх стандартів, нових структур управління тощо [1].

Інноваційна діяльність в освітній сфері є принципово важливою відповіддю на виклики сучасності, що детерміновані переходом суспільства до інноваційного типу розвитку і зумовлюють гнучкість системи освіти, її відкритість до нового, реалізацію конкурентоспроможних освітніх національних і транснаціональних проектів. Імплементация освітніх інновацій є запорукою конкурентоспроможності національної освіти, її здатності формувати інноваційну людину.

Список використаних джерел

1.Бордовская Н. В. Педагогіка / Н. В. Бордовская, А. А. Реан. – Спб.: Питер, 2001. – С. 128.

2. Дичківська І. М. Інноваційні педагогічні технології / Дичківська І. М. – Київ: "Академвидав", 2012.– 352 с.
3. Енциклопедія педагогічних технологій та інновацій / автор-укладач Н. П. Наволокова. – Х.: Вид. група "Основа", 2011.–176 с.
4. Сисоєва С.О. Інтерактивні технології навчання дорослих: навч.- метод. посібник / Сисоєва С.О. – К.: ВД «ЕКМО», 2011. – 320 с.